

STAKEN IS GEEN MISDRIJF

De vakbondsrechten omvatten de vrijheid van vereniging, de vrijheid van organisatie en collectieve onderhandelingen en het recht op collectieve actie met inbegrip van het stakingsrecht. De vakbondsrechten zijn erkend als fundamentele mensenrechten. Elke democratische samenleving wordt geacht die rechten te eerbiedigen. Ze zijn van cruciaal belang voor de democratie en maken deel uit van de essentiële waarden van de Europese eenmaking. Waarom dan toch die aanvallen op de vakbondsrechten in het algemeen en het stakingsrecht in het bijzonder?

De schaduw van Franco

Op 9 februari begint in Spanje een proces tegen acht delegees van Airbus. Zij riskeren allemaal een gevangenisstraf van acht jaar en drie maanden, in totaal 66 jaar gevangenisstraf.

Hun misdrijf? De uitoefening van het stakingsrecht, namelijk deelnemen aan de algemene staking van 29 september 2010, nu meer dan vijf jaar geleden. Ze worden vervolgd op basis van een artikel uit de strafwet uit de tijd van Franco.

Erger nog: de zaak rond José, Raúl, Tomás, Enrique, Rodolfo, Edgar, Armando en Jerónimo is geen alleenstaand geval. In Spanje riskeren meer dan 300 syndicalisten (mannen en vrouwen) een gevangenisstraf of een zware boete, tegen sommigen onder hen is de veroordeling al uitgesproken. Steeds om dezelfde reden: de uitoefening van het stakingsrecht, een fundamenteel recht in een democratie.

Een Europees probleem

Shokkend is de vaststelling dat Spanje niet aarzelt wetsbepalingen te gebruiken die dateren uit een van de somberste periodes uit zijn geschiedenis.

Maar wat dan gezegd van oudere democratieën zoals het Verenigd Koninkrijk, Finland, Italië en zelfs België? En dan vergeten we nog de Franse justitie die zopas acht vakbondsmilitanten van Goodyear tot 24 maanden gevangenis, waarvan negen maanden effectief, veroordeeld heeft, enkel en alleen omdat ze hun rechten, hun werk en dat van hun collega's verdedigden.

De lijst van Europese landen waar de vakbondsrechten worden aangevallen, wordt steeds langer, en eigenlijk te lang om zomaar het idee van een overlegde strategie van tafel te vegen. Het is dan ook terecht dat we ons afvragen of sommige politici en werkgevers er niet op uit zijn om de vakbonden definitief een kopje kleiner te maken.

Vergeet niet dat het de Europese werkgevers zijn die de aanval op het stakingsrecht ingezet hebben op de Internationale Arbeidsconferentie van 2012. Vroeger diende de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) als promotor van sociale rechtvaardigheid en van de rechten van werknemers in Latijns-Amerika, Azië of Afrika, waarbij Europa beschouwd werd als het te bereiken doel. Vandaag zijn het onze collega-syndicalisten uit die continenten die zich zorgen maken over de aanvallen op de vakbondsrechten in Europa.

Niet aflatende strijd voor vrijheid en recht

Al die toestanden herinneren ons eraan dat geen enkele vrijheid, geen enkel recht ooit definitief verworven is. Dat de strijd voor het behoud van onze individuele en collectieve rechten en vrijheden nooit eindigt. Ook niet in Europa.

Het stakingsrecht mag niet gecriminaliseerd worden. Vakbondsvrijheid en stakingsrecht zijn fundamentele mensenrechten. Een land dat de vakbondsvrijheid niet respecteert, heeft niet het recht zich democratisch te noemen. Vakbondsrechten zijn niet voor interpretatie vatbaar. Zonder stakingsrecht zijn er geen vrije, onafhankelijke vakbonden. Zonder vakbondsrechten is er geen syndicalisme dat opkomt voor betere arbeids- en levensomstandigheden.

Daarom steunt het ABVV het IVV in zijn streven naar het beschermen van het stakingsrecht en het normensysteem bij de IAO. Daarom steunt het ABVV de campagne van het EVV en zal het binnenkort aan alle Europese parlementsleden een engagement vragen om de vakbondsrechten in Europa te verdedigen. Daarom vraagt het ABVV samen met onze Franse kameraden de herziening van het proces van de acht vakbondsmilitanten die tot een effectieve gevangenisstraf veroordeeld werden.

Daarom vraagt het ABVV samen met de Spaanse vakbonden dat artikel 315.3 uit het Spaanse strafrecht geschrapt wordt, dat de vervolgingen stopgezet en de reeds uitgesproken veroordelingen kwijtgescholden worden.